

Hallo lieve mensen,

Nou, daar ben ik dan weer...!

Echt ziek was ik niet, maar ik heb gewoon 3 maanden vergaan van de pijn. Wel pijnstillers gehad, die zorgden er dan net voor, dat ik het bijltje er niet helemaal bij neer gooide!

Toen ik uiteindelijk bij de orthopeed terecht kwam, zei ik, dat ik echt aan het einde van m'n latijn was...

De foto's wezen wel uit, dat ik een versleten heup had.

Dat is wel even wat anders dan stijve spieren in m'n bill!

Fysiotherapeutische behandelingen haalden totaal niets uit.

Nou, de orthopeed had op de foto's wel gezien, hoe ik er voor stond:

Niet goed dus...

Hij heeft me zoveel mogelijk naar voren geschoven, zodat ik op 24 januari geopereerd kon worden.

Dat een mens **zo blij** met een operatie kan zijn, hè!

Afgelopen woensdag hebben ze het bed opgehaald, dat ik in de kamer had staan.

Ik was zó bang dat ik verkeerde bewegingen zou maken, zodat de nieuwe heup uit de kom zou schieten!

Vriendin Antonieke zei:

"Gewoon bed in de kamer laten zetten, wassen doe je maar in de keuken aan de kraan, moesten de mensen vroeger ook, toch?"

Ondergoed, handdoeken, toiletartikelen, washandjes, alles wat ik nodig had in een krat in de keuken erbij.

De zorg kwam in het begin 's ochtends en 's avonds.

Want in het begin kan je echt niet veel.

Maar de avond kon er al best snel af, fysiotherapeute zei dat ik goed en best snel opknapte.

Nu ga ik dus de trap weer op, de stok mee, zodat ik als het nodig is, kan steunen.

Ik kan weer, zittend, onder de douche.

Dan kom je vanuit 'het Stenen Tijdperk' weer in de 21ste Eeuw terecht, haha. En het is echt niet zo, dat ik alweer kan lopen als een haas.

Dat gaat ook maar mondjesmaat beter. Maar dat schijnt dus allemaal normaal te zijn. Ik moet gewoon wat meer geduld hebben.

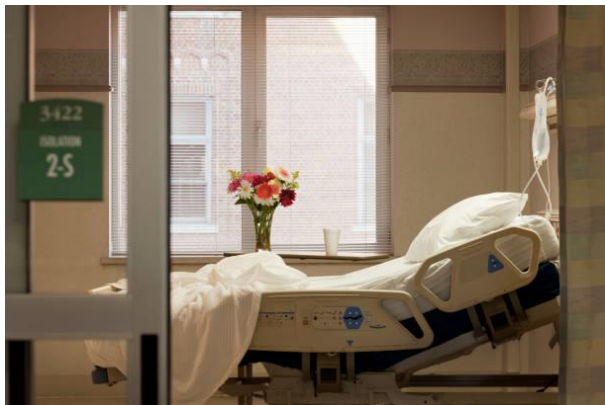
In de buurt hebben ze me zó goed geholpen en ook vriendinnen en m'n hulp. Maar als je dan voor de 1ste keer met je rollator weer zelf je boodschappen kunt doen, dan lijkt het wel 'n feest. Ik had immers vier maanden hier binnen gezeten.

Gekookt heb ik niet, telkens voor 'n week eten besteld, in de koelkast zetten als ze het kwamen brengen en dan iedere dag 'n maaltje in de oven. Maar ik zal het toch weer heerlijk vinden om zelf te gaan koken! Maar ja: ik ben er toch maar mooi mee geholpen geweest en ik had weinig afwas!

24 Januari moet ik weer naar de orthopeed: eerst worden er weer foto's gemaakt en dan kijkt de orthopeed of alles goed is.

Ik heb nu nog een beetje het gevoel, of m'n geopereerde kant wat korter is. Maar zien wat hij ervan zegt. 'k Heb er wel wat over gelezen, dat het meer voorkomt.

Och, ik moet eigenlijk nog wat vertellen...

Ik kreeg vóór de operatie een ruggenprik en ik had gevraagd of ik er ook 'n 'roesje' bij kreeg. Ja, dat was prima. Nou, ruggenprik niets van gevoeld, ik was goed ontspannen, dat kan ik wel, als dat moet.

Als je dan zover verdoofd bent, kan de operatie beginnen, "maar eerst nog het'roesje' " zei ik tegen

Dr. Vreugde, de anesthesioloog. Leuke naam hè!!Nou, daar kwam dus het roesje. Maar....ik hoorde alles wat ze zeiden, maar ik vond het eigenlijk wel grappig, je bent natuurlijk toch enigszins verdoofd.

Ik had gezegd, dat ik wel naar Oostenrijk op vakantie zou gaan, vóór ik 'onder zeil ging'.

Dus ik was nog wakker en in vond het wel prima! Maar ik dacht: Ze moeten toch wel weten, dat ik dus niet slaap. Wat nu te doen?

Nou, omdat ik dus van plan was om naar Oostenrijk te gaan, ben ik toen het Kufsteinerlied maar gaan zingen in het Duits dus. Het jodelen erbij heb ik maar achterwege gelaten.

Op de zaal hadden ze het wel verteld, dat ze 'n zingende patiënte op de operatie-tafel hadden gehad...

Zo kreeg de operatie toch een heel leuk einde...

Eigenlijk was ik van plan geweest, iets over de lente te vertellen.

Maar ik dacht: Dat kan ik beter de volgende maand doen, dan kan ik het lente-gedicht erbij schrijven.

De mensen, die niet naar de Lente-viering zijn geweest, kunnen het gedicht dus hier volgende maand lezen.

Verder wens ik iedereen hele mooie, gezellige dagen toe, met wat zon om er vitamine D mee op te doen!

Lieve groetjes van Tonny Jacobs-Pothof.